

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 64ο - ΤΕΥΧΟΣ 690 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Μιλᾷει ὁ Σταυρός

Μιλᾷει ὁ Σταυρός; Ναι, ὅποιος ἔχει αὐτιά πνευματικά, τὸν ἀκούει. Ὅποιος ἔχει χάσει τὴν ἐσωτερικὴ του ἀκοή, δέν συλλαμβάνει τὸν λόγο τοῦ Σταυροῦ. «*Τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ*» (Α' Κορ. α' 18).

● Κτυπᾷ ἢ καρδιά τοῦ Χριστοῦ; Ἡ πιό εὐαίσθητη καρδιά, τοῦ Χριστοῦ ἢ καρδιά, κτυπᾷ τὸν συγκλονιστικώτερο κτύπο. Πάνω στό Σταυρό κτυπᾷ πιό δυνατά ἢ καρδιά τοῦ Χριστοῦ. Τὴν ἀκούμε; «*Πάτερ, ἀφες αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδασι τί ποιῶσιν*» (Λουκ. κγ' 34).

● Ἡ δική μας καρδιά κτυπᾷ γιὰ τὸν Σταυρό; Τό καρδιογράφημα τοῦ Σταυροῦ τό βλέπουμε στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσι τοῦ Σταυροῦ. Καί δείχνει, πὼς ἢ πιό φιλόσταυρος καρδιά εἶναι ἢ καρδιά τοῦ Παύλου.

Τὴν ζωγραφίζει ἢ Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή: «*Οὐκ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον*» (β' 2).

● Ἡ ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ γίνεται κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ. Αὐτό εἶναι τό κέντρο τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου. «*Ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον*» (Α' Κορ. α' 23).

● Τό κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ.

● Ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία: Ὁ Σταυρός εἶναι τό ἀλεξικέραυνο. Ἀποκρούει καί ἐξουδετερώνει τοὺς κεραυνούς τῆς ἁμαρτίας.

● Ὡς πρὸς τὴν ἀγάπη: Ὁ Σταυρός μέ τὴν ὀριζόντια κεραία ἀγκαλιάζει ὅλη τὴ γῆ, ὅλη τὴν οἰκουμένη: «*Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν*» (Ψαλμ. 102,12).

● Ὡς πρὸς τὸν Πατέρα: Ὁ Σταυρός μᾶς ἐνώνει μέ τὴν κάθετη κεραία του μέ τὸν οὐρανὸ καί μᾶς κάνει λυτρωμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ Πατέρα. «*Κατὰ*

τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπό τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τό ἔλεος αὐτοῦ ἐπί τοὺς φοβουμένους Αὐτόν» (Ψαλμ. 102,12).

● Ὡς πρὸς τὴ μετάνοια: Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν μας. Λυτρωνόμαστε διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Σταυροῦ. «Τό αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας» (Α' Ἰωάν. α' 7).

● Ὡς πρὸς τὴν πτώσι τοῦ ἀνθρώπου: Ὁ Σταυρός εἶναι ὁ ἀνεγκυστήρας, πού μᾶς ἀνεβάζει ἀπό τό γκρεμό τῆς πτώσεως καί μᾶς ὀδηγεῖ στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. «Ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, Φιλάνθρωπε Κύριε...» (ἀπό τοὺς αἰνους τοῦ δ' ἤχου).

● Ὡς πρὸς τὴν ὑπέρβασι τῆς ἀγάπης. Ὁ Σταυρός εἶναι τό μαρτύριο τῆς ἀγάπης. Τό μαρτύριο εἶναι ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης.

● Κηρύττεις Σταυρό; = Σηκώνεις Σταυρό.

● Κηρύττεις Σταυρό; = Ἀγαπᾶς τόν Σταυρό.

● Κηρύττεις Σταυρό; = Ὑποδέχεσαι κάθε Σταυρό, πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά σηκώνης.

● Κηρύττεις Σταυρό; = Εἶσαι ἐραστής τοῦ Σταυροῦ.

● Κηρύττεις Σταυρό; = Βαδίζεις μαρτυρικό δρόμο. Σταυρός = Μαρτύριο.

● Σταυρέ! Ἐσταυρωμένε Κύριέ μας! Οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ σέ ὄλους τοὺς αἰῶνες σταύρωσαν τὴν σάρκα (Γαλ. ε' 24). Τα πάθη μας θέλουμε κι ἐμεῖς νά καρφώσουμε. Μέ τά τέσσερα καρφιά:

● Ἀγάπη - Ἐλευθερία - Μετάνοια - Θυσία.

● Καθηλωμένοι στό Σταυρό μ' αὐτά τά τέσσερα καρφιά, γινόμεστε παιδιά τῆς Ἀναστάσεως. Ἄφοῦ ὁ Σταυρός εἶναι τό κοντάρι γιὰ τό ἄλμα πρὸς τόν Οὐρανό.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ζωντανόν τόν ἐγκατέλειψαν, νεκρός πῶς τοὺς δυνάμωσε;

«Οἱ ζῶντα Αὐτόν ἀρνησάμενοι καί ἐγκαταλιπόντες καί συλληφθέντα ἀφέντες καί ἀποπηδήσαντες, μετὰ μυρία ἐκεῖνα ὀνειδή καί τόν σταυρόν, οὕτω περί πολλοῦ πεποιήνται, ὡς καί τὰς ψυχὰς ἐπιδοῦναι τὰς ἑαυτῶν ὑπὲρ τῆς εἰς αὐτόν πίστεως καί ὁμολογίας. Καίτοι γε εἰ καί τετελευτήκει Χριστός καί οὐκ ἀνέστη, πῶς εἶχε λόγον τοὺς ἡνίκα ἔζη φυγόντας διὰ τόν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἡνίκα ἐτελεύτησε μυρίοις ἑαυτοῦς δι' ἐκεῖνον περιβάλλειν κινδύνοις;»

Ε.Π.Ε. 26,352

Μετάφρασις

Αὐτοὶ πού Τόν ἀρνήθηκαν ὅταν ἦταν ζωντανός καί Τόν ἐγκατέλειψαν καί Τόν ἄφησαν ὅταν συνελήφθη καί ἀπομακρύνθηκαν, οἱ μαθητές Του, πῶς μετὰ τό σταυρό καί τοὺς ὀνειδισμούς του, τόσο πολύ ἀφωσιώθηκαν σ' Αὐτόν, ὥστε καί τὴ ζωὴ τους νά θυσιάξουν γιὰ τὴν πίστι σ' Αὐτόν καί τὴν ὁμολογία; Ἄν βέβαια δέν εἶχε ἀναστηθῆ ὁ Χριστός καί εἶχε πεθάνει μιά γιὰ πάντα, πῶς, μέ ποιά δύναμι τοὺς μαθητές Του πού Τόν ἄφησαν πού φοβήθηκαν τόν ἐπικείμενο κίνδυνο, πῶς αὐτούς, μόλις πέθανε, τοὺς ἔκανε νά ἐπιρρίπτουν γιὰ χάρι Του τοὺς ἑαυτοῦς τους σέ μύριους κινδύνους;

Θεία Κοινωνία

Ἡ θεία Εὐχαριστία, τό πιό μεγάλο μυστήριο!

Ἡ θεία Εὐχαριστία εἶναι ἀσφαλῶς ὅ,τι πιό παράδοξο καί μυστηριώδες μπορεῖ νά υπάρξει. Μία θυσία ἐπί τοῦ Σταυροῦ καί ἔπειτα αὐτός ὁ Ἄρτος καί ὁ Οἶνος πού γίνονται Σῶμα καί Αἷμα. Ὅχι ὅποιοιδήποτε! Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού πέθανε πρὶν ἀπό 2000 χρόνια!

- Πῶς νά κατανοήσουμε αὐτό;

Τό μεγάλο εὐχαριστῶ

Εὐχαριστία εἶναι μιά λέξη, πού ἀπλούστατα σημαίνει: «ἀνταποδίδω» καί «εὐχαριστῶ». Πράγματι ἡ θεία Εὐχαριστία εἶναι μιά ἀπόδοση εὐχαριστίας. Ὅμως ποιόν εὐχαριστοῦμε; Τόν Θεό, τόν Πατέρα, τόν Ποιητήν οὐρανοῦ καί γῆς. Αὐτόν, τόν Ὅποιον ἡ Ἁγία Γραφή χαρακτηρίζει ὡς Θεό τοῦ ἐλέους, πού «ἀνατέλλει τόν ἥλιο ἐπὶ πονηρούς καί ἀγαθούς». Αὐτόν, τόν Ὅποιον περιγράφει ὡς Θεό πού ἀγαπάει ἀκούραστα τούς ἀνθρώπους, καί τούς καλεῖ ἀκατάπαυστα, ἀλλά καί πού πολλές φορές δέν εἰσακούεται. Εἶναι Αὐτός ὁ ἀγαπητός Πατέρας, πού ἔστειλε τόν Υἱόν Του, τόν Ἰησοῦ, γιά νά μᾶς δείξει τό μέγεθος τῆς ἀγάπης Του καί νά μᾶς ἐλκύσει ὅλους κοντά Του.

- Τόν εὐχαριστοῦμε λοιπόν, γιά τήν δημιουργία. Γιά τή ζωή πού τρέχει στίς φλέβες μας καί πού προέρχεται ἀπ' Αὐτόν. Κυρίως ὅμως Τόν εὐχαριστοῦμε γιά τόν Υἱόν Του, τόν Ἰησοῦ, ὁ Ὅποιος ἤρθε καί ἔζησε ὡς ἄνθρωπος ἀνάμεσά μας καί πέθανε σάν ἓνας ἀπό μᾶς. Ἀντιμετώπισε τό μαρτύριο τῆς σταύρωσης καί, τήν ἡμέρα τοῦ Πάσχα, ἀναστήθηκε, δίνοντάς μας μέ τήν Ἀνάστασή Του, ἐγγύηση μιᾶς καινούργιας ζωῆς.

Πῶς λέμε αὐτό τό εὐχαριστῶ στόν Θεό;

Συνήθως βέβαια εὐχαριστῶ κάποιον λέγοντάς του το, ἀλλά ἐξίσου συχνά σημαίνει δείχνω τή χαρά μου γιά ἓνα δῶρο, μιά δωρεά. Ὅμως πῶς νά ἐνεργήσουμε γιά νά εὐχαριστήσουμε Αὐτόν πού μᾶς τά ἔδωσε ὅλα; Ὑπάρχει μιά εἰδική πορεία, μιά ὁδός γιά νά τό κατορθώσουμε.

- Στό σημεῖο αὐτό παρεμβαίνει ὁ ἱδιος ὁ Ἰησοῦς καί μᾶς δείχνει τόν τρόπο γιά νά εὐχαριστοῦμε τόν Πατέρα Του. Τήν παραμονή τοῦ πάθους Του παίρνει τόν ἄρτο καί τόν οἶνο, τά μοιράζει στούς φίλους Του καί λέει αὐτά τά παράξενα λόγια: «Λάβετε φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τό σῶμά μου...». Ὑστερα πῆρε τό ποτήρι καί ἀφοῦ εἶπε εὐχαριστήρια προσευχή, τό ἔδωσε στούς μαθητές Του λέγοντας: «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο ἐστὶ τό αἷμά μου... Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν...».

Μία διαχρονική μαθητεία

Ἀπό τίς πρῶτες κιόλας ἀφηγήσεις τοῦ Εὐαγγελίου, βλέπουμε τούς μαθητές νά ὑπακούουν σ' αὐτήν τήν παράξενη ἐντολή, τήν ὁποία ἔδωσε ὁ Ἰησοῦς, καί νά μαζεύονται, γιά νά μοιρασθοῦνε τόν Ἄρτο.

Οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, οἱ ἐπιστολές τοῦ Παύλου καί οἱ ἀφηγήσεις τῶν πρῶτων Χριστιανῶν τό πιστοποιοῦν. Ἀπό τό ξεκίνημα, καί περισσότερο μέ αὐτούς τούς μεγάλους ποιμένες καί διδασκάλους καί θεολόγους τῶν πρῶτων αἰώνων, τούς ὁποίους ὀνομάσαμε «Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας», οἱ Χριστιανοί ἔζησαν μέ τήν θεία Εὐχαριστία καί μελέτησαν ἐπὶ μακρόν γύρω ἀπ' αὐτήν, ζητώντας νά κατανοήσουν καί νά ἐμβαθύνουν

σ' αὐτήν τήν ἀστείρευτη πραγματικότητα, πού βρίσκεται στό κέντρο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

Ἀπό τήν θυσία στήν ὁμοίωση

Ὁ Θεός δέν θέλει «δωρεές» ἢ «θυσίες», μέσα ἀπό τίς ὁποῖες οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν πάντα νά... ἀποσπάσουν τήν θεία εὐνοία! Σ' ὅλη τήν Παλαιά Διαθήκη προειδοποιεῖ «ἔλεον θέλω καί οὐ θυσίαν».

- Αὐτό πού ζητάει ὁ Θεός, αὐτό πού ἐπιθυμεῖ, ὁ καλύτερος δηλαδή τρόπος γιά νά Τόν «εὐχαριστήσουμε», εἶναι νά ἀγαπᾶμε ὅπως ἀγαπάει Ἐκεῖνος. Νά εἴμαστε ἐλεήμονες, ὅπως εἶναι Ἐκεῖνος. Μέ δύο λόγια: Νά Τοῦ μοιάζουμε.

- Εὐχαριστῶ τόν Θεό σημαίνει «θυσιάζομαι» γιά τούς ἄλλους, ὅπως ἔκανε Αὐτός. Ἕνας τρόπος ἀγάπης πού γιά κάποιους φτάνει μέχρι τήν αὐτοθυσία! Πρέπει νά ξέρομε πάνω σέ ποιόν δρόμο βαδίζουμε.

- Εὐχαριστῶ τόν Θεό σημαίνει ὅτι δέχομαι νά γίνω, ἔστω καί λίγο, σάν κι Αὐτόν...

Μιά μυστηριώδης μεταμόρφωση

Νά γίνω «Θεός»! Τί πιό παράξενο ὑπάρχει! Κάτι τέτοιο τό κατορθώνει κάποιος ὄχι ἀλλάζοντας ἀπλῶς συμπεριφορά, ἀλλά ἀποκαθιστώντας μιᾶ σχέση! Κάτι τέτοιο ἔχει δυσκολίες!

- Γεγονός εἶναι ὅτι ὁ Ἰησοῦς μᾶς ὑποδεικνύει μιᾶ ὁδό, παράξενη, ἀλλά σίγουρη, γιά νά ἀγαπήσουμε, ὅπως Ἐκεῖνος ἀγαπάει: Νά τρεφόμεστε ἀπ' Αὐτόν, πού εἶναι πραγματικά παρῶν στή θεία Εὐχαριστία. Γι' αὐτό λέει: «Τό σῶμα μου εἶναι πραγματικά τροφή καί τό αἷμα μου ποτό». Ἔτσι, λίγο-λίγο, μετέχοντας στήν θεία Εὐχαριστία καθένας μας γίνεται σάν τόν Χριστό καί μπορούμε νά λέμε, ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Τώρα πιά δέν ζῶ ἐγώ, ἀλλά ζεῖ στό πρόσωπό μου ὁ Χριστός».

- Μ' αὐτό τόν τρόπο γινόμαστε καί ἐμεῖς τό «εὐχαριστῶ» τοῦ ἀνθρώπου στόν Δημιουργό του.

Ἀπό κοινοῦ

Ἡ θεία Εὐχαριστία ἢ θεία Λειτουργία εἶναι τό ἴδιο. Ἡ Λειτουργία εἶναι ἓνα σῶμα. Εἶναι τό κοινό ἔργο τῆς Κοινότητος. Μιά προσευχητική προσφορά, πού ἀνακαλεῖ στήν συνείδησή μας κάθε φορά τόν θάνατο καί τήν ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτό σημαίνει, ὅτι ἡ θεία Εὐχαριστία δέν εἶναι μόνο ἐκείνη ἡ ιδιαίτερη στιγμή, κατά τήν ὁποία ὁ ἱερέας προσφέρει τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ: «Τοῦτό ἐστι τό σῶμα μου... Τοῦτό ἐστι τό αἷμα μου» καί τελεῖ τήν εὐλόγηση τοῦ καθαγιασμοῦ.

Αὐτά τά λόγια ἔχουν νόημα μόνο ὅταν βιώνονται ἀπό κοινοῦ ἀπό ὅλους τούς χριστιανούς πού παρευρίσκονται, στήν καρδιά τῆς Λειτουργίας. Πρᾶγμα πού σημαίνει, ὅτι, ἂν θέλουμε νά προχωρήσουμε στήν Χριστιανική ζωή, πρέπει νά μετέχουμε στήν θεία Εὐχαριστία καί φυσικά νά δεχόμεστε τό ὅτι δέν μπορούμε νά τά καταλάβουμε ὅλα ἀμέσως καί ἐξαρχῆς.

Ἄς δοῦμε τώρα κάποιες ἀπορίες ἢ ἐνστάσεις

1. Ἡ θεία Εὐχαριστία γίνεται γιά τόν ἑαυτό μας καί μόνο;

Ποτέ. Ἡ θεία Εὐχαριστία βιώνεται μαζί μέ ὅλη τήν κοινότητα. Τελεῖται ἀπό ὅλη τήν κοινότητα, διά τοῦ ἱερέως. Εἶναι ὁ συνδετικός ἰστός τῆς κοινότητος. Ὅλοι μαζί λατρεύουμε τόν Χριστό, ὁ ὅποιος ἔρχεται ἀνάμεσά μας.

Πρέπει βέβαια ἐπίσης νά μεταφερθεῖ καί στούς ἀρρώστους, πού πρᾶγματι στεροῦνται τῆς ἐπαφῆς μέ τήν κοινότητα.

Τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι πα-

‘Ο άνθρωπος πού ξέχασε ότι είναι επίσκοπος!

Λέγεται Έλπιδοφόρος! Στο πρόσωπό του χάνεται κάθε έλπίδα χριστιανικής παρουσίας. ‘Ο κοσμικός του τίτλος: «*Αρχιεπίσκοπος Αμερικής*». Αυτόν διάλεξε τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως για νά διαδεχθῆ τόν σεμνό καί ιεροπρεπή, τόν σοφό καί σεβάσμιο πατέρα Δημήτριο Τρακατέλλη.

Δέν γνωρίζουμε πώς τόν δέχεται ἢ τόν ἀνέχεται ἡ Ἑλληνική ὁμογένεια τῆς Ἀμερικής. Ἐκεῖνο πού γνωρίζουμε εἶναι τά στοιχεῖα τῆς παρουσίας του στήν Ἑλλάδα. Για πρώτη μάλλον φορά ἐπισκέφθηκε τήν Ἀθήνα. Ὅχι βεβαίως για νά υποβάλλῃ τά σέβη του στόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμο (ἐκ τῶν ὑστέρων τόν ἐπισκέφθηκε), ἀλλά για νά ἐπιβάλλῃ τίς ἀνώμαλες πεποιθήσεις του μέσα σέ ὀρθόδοξο Ναό.

Συγκεκριμένα:

- Στίς 9 Ἰουλίου ἓνα ζευγάρι «γκεί» θέλησε νά βαπτίσῃ τά... δύο παιδιά

τους! Θά πῆτε, καί δικαιολογημένα, δύο ὁμοφυλόφιλοι, πού συζοῦν σάν «παντρεμένοι», πού τά βρῆκαν τά παιδιά; Οἱ πάμπλουτοι ἐπιχειρηματίες Μπούσης καί Νούντας ἐξαγοράζουν τά πάντα. Καί δέν θά μπορούσαν νά ἐξαγοράσουν καί δύο μωρά; Μέ τόν τρόπο πού αὐτοί ξέρουν τά πῆραν ἀπό μία ἢ δύο παρένθετες μητέρες καί τά... υιοθέτησαν!

Τά μωρά σάν μεγαλώσουν θά ρίξουν κλῆρο, ποιόν ἀπ’ τούς δύο ἀνωμάλους θά λένε «*μαμά*» καί ποιόν «*μπαμπά*»!

- Τό πρωτοφανές στή ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας γεγονός θέλησαν οἱ δύο «*κροῖσοι*» τοῦ πλούτου καί τῆς διαστροφῆς νά «*στολίσουν*» καί μέ θρησκευτικό μανδύα, καί μάλιστα ὀρθόδοξο. Καί βρῆκαν ἄνθρωπο νά τούς ἱκανοποιήσῃ τήν ἐπιθυμία, δηλαδή, νά δεχτῆ νά βαπτίσῃ τά μωρά, περιουσία δύο ἀκολάστων ἀτόμων. Καί αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ *Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικής Ἐλπιδοφόρος*.

ρόν στή θεία Εὐχαριστία, εἶναι τό σῶμα τοῦ «*ἐν δόξῃ*» Ἀναστάσιος Χριστοῦ. Αὐτοῦ πού ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς καί ἀναλήφθηκε στόν Οὐρανό.

2. Γιατί ἄρτος καί οἶνος;

Τό ψωμί καί τό κρασί ἀποτελοῦν τίς κύριες πηγές τροφῆς καί συντήρησης τοῦ ἀνθρώπου. ‘Ο Χριστός γίνεται ἀκριβῶς Αὐτό πού συντηρεῖ τήν ζωή μας. «*Ἀντίδοτο τοῦ μή ἀποθανεῖν*». Συγκραταβαίνει ὁ Χριστός στό νά δεχθεῖ μιά ταπείνωση πού συντηρεῖ καί ζωοποιεῖ τούς ἀγαπημένους. Δέχεται τά πάντα προκειμένου νά ἔνωθεῖ μαζί μας. Γίνεται ἄνθρωπος (ψωμί καί κρασί!) προκειμένου ἐμεῖς νά γίνουμε «*Θεοί*» κατὰ χάριν μέ τό «*Ψωμί καί τό Κρασί*» τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Καί αὐτό εἶναι ἓνα μυστήριο πίστεως καί ἀγάπης. Ἀγαπάμε Ἐκεῖνον καί δεχόμαστε ἐν συνεχείᾳ τόν λόγο Του.

3. Μπορεῖ νά κοινωνάει ὁποιοσδήποτε;

Ἄχι. Καί πάλι ὄχι.

Στούς πρώτους αἰῶνες, οἱ κατηγούμενοι περίμεναν πολύ, πρὶν γίνουν ἀποδεκτοί, ἔστω καί στό νά παρίστανται στήν θεία Εὐχαριστία. Παρέμεναν στό κατώφλι. Καί σήμερα ὅποιος δέν εἶναι βαπτισμένος, δέν μπορεῖ νά κοινωνήσῃ. Ὅποιος διέπραξε μιά πολύ σοβαρή ἁμαρτία καί δέν συγχωρήθηκε ἀπό τόν Θεό μέ τήν μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησή του, δέν μπορεῖ νά κοινωνήσῃ.

Βεβαίως ἡ Εὐχαριστία, ἂν καί ἀποτελεῖ τήν πληρότητα τῆς μυστηριακῆς ζωῆς, δέν εἶναι ἔπαθλο για τούς τέλειους, ἀλλά ἓνα γενναιόδωρο φάρμακο καί μιά τροφή για μᾶς τούς ἀδύναμους.

Ἀρχιμ. Θεοδόσιος Μαρτζοῦχος
Πρέβεζα

Ἡ Ἐκκλησία δέν βαπτίζει παιδιά, πού «θεωροῦνται» νομιμοποιημένα ἀπό ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια. Στούς πρώτους αἰῶνες ἡ **βάπτισις** ἦταν ἡ δωρεά γιὰ ὄριμα πρόσωπα, πού σαγηνεύονταν ἀπό τήν πίστι τοῦ Χριστοῦ, δέχονταν διειτὴ τουλάχιστον κατήχησι καὶ ἐνσυνείδητα ὠδηγοῦντο πρὸς τὸ «φῶτισμα», πρὸς τὸ βάπτισμα.

Δέχτηκε βέβαια στοὺς μετέπειτα αἰῶνες καὶ τὸν λεγόμενο νηπιοβαπτισμό, ὑπὸ τρεῖς προϋποθέσεις: *Πρῶτον*, μεταξὺ τῶν γονέων καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερὴ θέσι θὰ ἔχη ὁ **Λειτουργός** πού τελεῖ τὴν βάπτισι. Ἡ εὐθύνη του εἶναι μεγάλη στό νά κατηχηθῆ κατάλληλα τὸ νεοφώτιστο νήπιο. *Δεύτερον*, μεταξὺ τῶν γονέων καὶ τοῦ νεοφωτίστου, σπουδαία θέσι θὰ ἔχη ὁ λεγόμενος «ἀνάδοχος». Δέν κάνουν κουμπαρίες οἱ γονεῖς. Ἐμπιστεύονται τὸ βαπτισθέν νήπιο σέ πρόσωπο πιστό καὶ σοβαρό, ἱκανό μέ τίς γνώσεις του νά κατηχήσῃ τὸ παιδί. *Τρίτον*, μεταξὺ νεοφωτίστου βρέφους καὶ Ἐκκλησίας στέκουν οἱ **εὐσεβεῖς γονεῖς**.

- Τί ἀπὸ ὅλα αὐτὰ διαπίστωσε ὁ κ. Ἐλπιδοφόρος; Δέχτηκε νά τελέσῃ βάπτισι δύο βρεφῶν, ἐνός ἀγοριοῦ καὶ ἐνός κοριτιοῦ. Καὶ φυσικά τὰ δύο βρέφη ἐν προκειμένῳ δέν φταῖνε σέ τίποτε. Ἐκεῖνος πού φταῖνει ἐξ ὀλοκλήρου εἶναι ὁ κ. Ἐλπιδοφόρος. Μέσα σέ Ναό τῆς ἱ. Μητροπόλεως Γλυφάδας, καὶ ἐν μέσῳ χλιδῆς, ἀσεμνῆς ἐμφανίσεως τῶν πάντων καὶ χαχανητῶν, βάπτισε δύο βρέφη.

- Σέ ποιὰ μαμά καὶ σέ ποιὸ μπαμπά τὰ παρέδωσε βαπτισμένα; Σέ ζευγάρι «γκεῖς»! Νά κάνουν τί τὰ παιδιά οἱ δύο ὁμοφυλόφιλοι; Νά τὰ διδάξουν τήν πίστι μας; Ἡ νά τὰ ἐντάξουν καὶ αὐτὰ στή νέα «πίστι», στή συνομοσπονδία τῶν ΛΟ-ΑΤΚΙ; Καὶ τί στοιχεῖα ἔγραψε ὁ κ. Ἐλπιδοφόρος στό σχετικό ἔγγραφο τῆς βαφτίσεως; Στή θέσι τῆς μητέρας ποιόν ἔβαλε, τόν πάμπλουτο Μπούση ἢ τόν πιό πάμπλουτο Ντούντα;

- Καὶ σέ ποιὸ ἀνάδοχο ἐμπιστεύτηκε

ὁ κ. Ἐλπιδοφόρος τὴν χριστιανικὴν κατήχησι καὶ διαπαιδαγώγησι; Γράφτηκε ὅτι ἦσαν ὀκτώ οἱ «νονοί» καὶ οἱ «νονές», ἰδιαίτερα μάλιστα δύο πάμπλουτες κυρίες, γόννοι μεγαλοεφοπλιστῶν! Αὐτοί, κ. Ἐλπιδοφόρε, θὰ κατηχήσουν τὰ δύο παιδιά;

- Παίζετε, κύριε ἐγκολπιοφόρε, μέ τὰ **μυστήρια** τῆς πίστεως; Ἔχουμε τήν ἐντύπωσι, ὅτι ἀποδειχτήκατε χειρότερος καὶ ἀπὸ δεδηλωμένους ἀθέους. Αὐτοὶ τουλάχιστον οὔτε σέ ἐκκλησία πηγαίνουν, οὔτε γάμο ἐκκλησιαστικό ἔχουν τελέσει, οὔτε τὰ παιδιά τους τὰ ἔχουν βαφτίσει. Ἐνα σύμφωνο συμβίωσης ἔχουν ὑπογράψει, καὶ αὐτὸ γιατί τὸ προβλέπει κάποιος νόμος.

- Σεῖς τοὺς ξεπεράσατε. Θέλετε νά «εὐλογήσετε» μέ ὀρθόδοξες τελετές σατανικῆς συνυπάρξεως! Τί θὰ πῆτε στό ποίμνιό σας; Νά γίνουν γονεῖς παιδιῶν, ὅταν σεῖς μέσα στήν ἐκκλησία τῆς Βουλιαγμένης εὐλογήσατε ὁμοφυλόφιλους, πού φυσικά δέν μποροῦν νά κάνουν παιδιά;

- Καὶ γιατί, κ. Ἐλπιδοφόρε, ἐξαπατήσατε τὸν οἰκεῖο ἐπίσκοπο, τὸν Μητροπολίτη Γλυφάδας π. Ἀντώνιο. Ζητήσατε τυπικὴ ἄδεια γιὰ βάπτισι (ἀορίστως) καὶ παρασύρατε καὶ τὸν ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ νά συμπράξῃ στή βλάσφημη ἐνεργεία σας, νά μαζέψτε μέσα σέ ὀρθόδοξο Ναὸ τὴν ἀφρόκρεμα τῶν «γκεῖς»! Νά ποῦμε «Αἴσχος»; Λίγο εἶναι.

- Καὶ πῶς σεῖς, διάκονος (ὑποτίθεται) τοῦ φτωχοῦ Ναζωραίου πορευθήκατε μετὰ τῆ «βάπτισι» στό πολυτελέστατο ξενοδοχεῖο, μέ 1000 προσκεκλημένους, μέ χλιδὴ πρωτοφανῆ, μέ γύμνια καὶ ξετσιπωσιά, μέ προσφιλῆ σας τραγουδίστρια; Κυκλοφόρησε ἡ εἶδησις, ὅτι τὸ «πάρτυ», μέ πρωτοκλασάτο τὸ πρόσωπό σας, στοίχισε 450.000 εὐρώ! Ἔτσι λοιπὸν εὐλογεῖτε τὴν φρικτὴν σπατάλη!

- Παναγιώτατε Πατριάρχα Κωνσταντινουπόλεως, ὁ κ. Ἐλπιδοφόρος ξέχασε ὅτι εἶναι ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας!

Σταυρός, τό κλειδί τοῦ παραδείσου

«Τοῦτο τό σημεῖον (τοῦ Σταυροῦ), καί ἐπί τῶν προγόνων ἡμῶν καί νῦν,
θύρας ἀνέωξε κεκλεισμένας.

Τοῦτο δηλητήρια ἔσβησε φάρμακα.

Τοῦτο κωνείου δύναμιν ἐξέλυσε.

Τοῦτο θηρίων δῆγματα ἰοβόλων ἰάσατο.

Ὁ σταυρός πύλας ἄδου ἀνέωξε

καί οὐρανῶν ἀψίδας ἀνεπέτασε

καί παραδείσου εἴσοδον ἐνεκαίνισε

καί τοῦ διαβόλου τά νεῦρα ἐξέκοψε.

Οὗτος ὁ σταυρός τήν οἰκουμένην ἔσωσε καί ἐπέστρεψε,

τήν πλάνην ἐξήλασε,

τήν ἀλήθειαν ἐπανήγαγε,

τήν γῆν οὐρανόν ἐποίησε,

τούς ἀνθρώπους ἀγγέλους εἰργάσατο.

Διά τοῦτον οἱ δαίμονες οὐκέτι φοβεροί, ἀλλ' εὐκαταφρόνητοι.

Οὐδέ ὁ θάνατος θάνατος, ἀλλ' ὕπνος.

Διά τοῦτον πάντα ἔρριπται χαμαί καί πεπάτῃται τά πολεμοῦντα ἡμῖν».

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 11,194

Μετάφρασις

Ὁ Σταυρός ἀνοιξε τίς κλεισμένες πόρτες,
καί γιά τούς προγόνους μας καί γιά μᾶς.

Ὁ Σταυρός κατάργησε ὅσα μᾶς δηλητηρίαζαν.

Ὁ Σταυρός κατέπαυσε τή δύναμι, πού εἶχε τό κώνειο.

Ὁ Σταυρός γιάτρεψε τίς πληγές ἀπό τά φαρμακερά θηρία.

Ὁ Σταυρός ἀνοιξε τίς πύλες τοῦ Ἄδου.

Ὁ Σταυρός ἀνοιξε τίς ἀψίδες τῶν οὐρανῶν.

Ὁ Σταυρός ἀνοιξε τήν εἴσοδό μας στόν παράδεισο.

Ὁ Σταυρός κατέστρεψε τό κράτος τοῦ διαβόλου.

Ὁ Σταυρός ἐπέστρεψε καί ἔσωσε τήν οἰκουμένην.

Ὁ Σταυρός ἐξαφάνισε τήν πλάνην,

ἐπανάφερε τήν ἀλήθεια,

ἔκανε τή γῆ οὐρανό,

τούς ἀνθρώπους τούς μετέβαλε σέ ἀγγέλους.

Οἱ δαίμονες δέν εἶναι πλέον φοβεροί· εἶναι εὐκαταφρόνητοι.

Ὁ θάνατος δέν εἶναι πλέον θάνατος, ἀλλ' εἶναι ὕπνος.

Ὅλα ὅσα μᾶς πολεμοῦσαν ἠττήθηκαν καί κονιορτοποιήθηκαν.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἀρχιερεῖς καί ὁ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ **Μέγας Ἀρχιερέας**. Μεγάλος κυρίως σέ ἀγάπη καί δύναμι. Σέ **ἀγάπη**, πού τόν ὀδηγεῖ στή θυσία τοῦ Σταυροῦ. Σέ **δύναμι**, πού μπορεῖ «τά ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώπους», νά τά κάνη δυνατά. Εἶναι ἀνάγκη νά βιώσουν οἱ χριστιανοί ἐκεῖνο τό κάτι ἄλλο, πού ἔχει ὁ δικός μας Ἀρχιερέας.

- Πῶς ἀρχίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τά περὶ Ἀρχιερέως στήν πρὸς Ἑβραίους; «Πᾶς ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τά πρὸς τόν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καί θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν» (ε΄ 1). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ὁ κάθε ἀρχιερέας, πού ἐκλέγεται ἀπὸ ἓνα ἀριθμὸ ὑποψηφίων, ἐγκαθίσταται σάν ἀρχιερέας γιὰ χάρι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων σέ ὅ,τι ἔχει σχέσι μέ τήν ἐπικοινωνία τους μέ τόν Θεό, δηλαδή, γιὰ νά Τοῦ προσφέρῃ τά δῶρα τους καί τίς θυσίες τους γιὰ τίς ἁμαρτίες τους».

- Ὁ ἄνθρωπος ἀρχιερέας (Παλαιᾶς τότε, Ἐκκλησίας σήμερα) ἐκλέγεται ἀνάμεσα ἀπὸ πολλούς ἀνθρώπους. Ὁ Χριστός δέν εἶναι ἄνθρωπος ἀπλῶς. Εἶναι Θεάνθρωπος. Ἐκλέγεται ἀπὸ τόν Θεό Πατέρα. Εἶναι ἡ ἐπιλογή τοῦ Οὐρανοῦ.

- Γιὰ ποιούς ἐκλέγεται ὁ ἀρχιερέας; Ὅχι γιὰ νά καμαρώνη ὁ ἴδιος, ἀλλά γιὰ νά λειτουργῇ, νά θυσιάζεται ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. Καί ὁ Χριστός εἶναι Ἀρχιερέας ὑπὲρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι ὁ ἀρχιερέας τῆς Παλαιᾶς προσέφερε θυσίες γιὰ ὅλους καί γιὰ τόν ἑαυτό του. Ὁ Χριστός προσφέρει (καί προσφέρεται) **μόνο** γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὄχι γιὰ τόν ἑαυτό Του.

Στήν πρώτη περίπτωσι: **Συναμαρτωλὸς** γιὰ ἁμαρτωλούς.

Στή δεύτερη: **Ἀναμάρτητος** γιὰ ἁμαρτωλούς.

- Πῶς πληροφοροῦνται οἱ ἄνθρωποι τήν παρουσία ἀρχιερέως; Μέ τή λεγόμενη ἐγκατάστασι. Σήμερα θά τήν λέγαμε **ἐνθρόνισι**. Ὁ Μωυσῆς ἐγκαθιστᾷ τόν Ἀαρών. Ἀκολουθῶς ἐγκαθίσταται ἡ λεγόμενη Λευϊτικὴ ἱερωσύνη. Στήν περίπτωσι τοῦ μοναδικοῦ Ἀρχιερέα, τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἐγκατάστασις γίνεται ἀπὸ τόν Θεό Πατέρα. Τόν **χρίει Μεσσία**, Σωτῆρα, ἐξ οὗ καί «Χριστός». Καί τόν ἀποστέλλει στόν κόσμον μέ ἐμφανεῖς τίς οὐράνιες μαρτυρίες.

Ἄγγελος Τόν ἐνθρονίζει στό θρόνον τῆς Παρθένου (Λουκ. α΄ 28). Ἄγγελοι τόν καθιερώνουν στό θρόνον τῆς ἐνσάρκου παρουσίας, τῆ νύχτα τῆς Γεννήσεως (Λουκ. β΄ 13-14). Ὁ Θεός Πατέρας τόν ἐνθρονίζει στό θρόνον τοῦ δημοσίου λυτρωτικοῦ ἔργου Του, κατὰ τή βάπτισι (Ματθ. γ΄ 17). Ὁ Θεός Πατέρας Τόν ἐνθρονίζει στό θρόνον τοῦ θεϊκοῦ θαυμασμοῦ, κατὰ τή μεταμόρφωσι στό Θαβώρ (Ματθ. ιζ΄ 5). Καί ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῶν Ἀποστόλων καί ὅλων τῶν διδασκάλων καί λειτουργῶν τῆς, ἐνθρονίζει τόν Χριστό στίς **καρδιές** τῶν ἀνθρώπων.

- Οἱ ἄνθρωποι δέν ζητοῦν μόνο κατανόησι καί συναισθηματικὴ ἢ λεκτικὴ συμπαράστασι. Ζητοῦν κυρίως **λύτρωσι**. Καί αὐτὴν δέν μπορεῖ ὁ ἀρχιερέας τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου νά προσφέρῃ. Ὁ Χριστός δέν ἔχει **μετριοπάθεια**. Ἐχει **συνμπάθεια**. Γνωρίζει τά μέτρα Του, καί γι' αὐτό δέν συμπεριφέρεται μέτρια! Ποτέ δέν συγκαταβαίνει στήν ἁμαρτία, οὔτε καί στοὺς ἀμετανόητους ἁμαρτωλούς.

• Ἡ συγκατάβασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἄλλου εἴδους. Εἶναι δέ ἀξιοθαύμαστη. Καί τήν βλέπουμε:

Πρῶτον, στήν **ταπεινώσι** Του. Συγκαταβαίνει καί γίνεται ὁμοιος μέ τούς ἀνθρώπους. Συγκαταβαίνει «κενωτικά», ἀπλᾶ, παραβολικά.

Δεύτερον, στήν ἀνθρώπινη **ταπεινοφροσύνη**, πού ὀδηγεῖ στά πόδια τῆς θεϊκῆς ἀγάπης μεγάλους ἁμαρτωλούς πού μετανοοῦν.

• Ὁ ἄνθρωπος ἀρχιερέας (στήν ἐβραϊκή ἱερωσύνη) ἦταν καί αὐτός ντυμένος τήν ἁμαρτωλότητα. Ἐπιρροπής στό κακό. Εἶχε καί ὁ ἴδιος ἀνάγκη ἀπό ἰλασμό, ἀπό κάθαρσι: «Ὁφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καί περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν» (ε΄ 3). Ἐδῶ φαίνεται ἡ καταλυτική διαφορά ἀνάμεσα στους λοιπούς ἀρχιερεῖς καί στόν **ΕΝΑ καί Μοναδικό** Ἀρχιερέα, τόν Χριστό. Ὁ Ἰησοῦς δέν ἔχει δικές Του ἁμαρτίες. Εἶναι «ὁ μὴ γνούς ἁμαρτίαν». Ἦταν ἀδύνατον ν' ἁμαρτήσῃ. Ἐπομένως προσφέρει τή θυσία Του μόνο «ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν».

• Οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἱεουργοῦν βέβαια τό μυστήριο τοῦ Ἰησοῦ, προσφέρουν στό λαό τό Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης, δίνουν ἄφεσι σέ ὄσους μετανοοῦν καί ἐξομολογοῦνται καί μεταδίδουν τά **Ἄχραντα Μυστήρια**. Ἀλλ' ὅλα αὐτά δέν ὀφείλονται στή δική τους **ἀξιοσύνη**, ἀλλά στοῦ Χριστοῦ τήν **ἱερωσύνη**. Ὅταν λειτουργοῦν, ἀπορρίπτουν κάθε στοιχεῖο καυχήσεως ἢ ἐπιδείξεως. μέ συναίσθησι λένε: Σοῦ προσφέρουμε, Κύριε, «τὴν θυσίαν ταύτην ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων».

• Τὴν τιμὴ τῆς ἱερωσύνης δέν τὴν παίρνει κανεὶς μόνος του. Δέν γίνεται ἱερεὺς **αὐτοχειροτονούμενος**. Δέν ἐπιδιώκει τὴν τιμὴ. Μᾶλλον τὴν ἀποφεύγει. Καί ὅταν πραγματικά καλῆται ἀπὸ τόν Θεό, λέει βέβαια τό «παρών», ἀλλά καί φοβᾶται. Προσέρχεται «χαίρων τε καί τρέμων ἅμα».

— Ποίος εἶμαι, πού μέ κάλεσε ὁ Θεός «εἰς τόν ἅγιον καί ὑπερμέγιστον βαθμόν τῆς ἱερωσύνης» (ἀκολουθία *Εὐχελαίου*); Ἦν ὁ Πέτρος σοῦ εἶπε, Κύριε, «φύγε, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός», τί νά πῶ ἐγώ; Δέν θέλω νά φύγῃς, ἀλλά καί δέν αἰσθάνομαι ἄξιος γιά τόσο μεγάλη τιμὴ καί εὐλογία.

• Σέ ἐποχὴ παρακμῆς τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ ἀντικαταστάθηκε μέ τὴ χρησιμοποίησι «μέσων» (πολιτικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν), μέ τόν «νεποτισμό» (προώθησις ἀπὸ συγγενεῖς), μέ τόν «Γεροντισμό» (προβολή ἀπὸ κάποιον «Γέροντα», ἀπὸ κάποιον ἐπιφανῆ κατὰ κόσμον Ἀρχιερέα), ἀπὸ τὴ *Σιμωνία* (ἐξαγορά ψήφων μέ χρήματα) καί μ' ἄλλους ἁμαρτωλούς καί ἀνήθικους τρόπους.

• Ὅσοι δέν εἶναι θεόκλητοι, ἀλλ' εἶναι **αὐτόκλητοι**, ἄς διδαχτοῦν τουλάχιστον ἀπὸ τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέα. Ὑπάκουσε στό κάλεσμα τοῦ Οὐρανοῦ Πατέρα. «Ὁ Χριστός οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε» (ε΄ 5).

• Ὁ Χριστός, ὡς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, γιά νά γίνῃ Σωτήρας, γίνεται **Ἀρχιερέας**. Γεννήθηκε Θεάνθρωπος, γιά νά γίνῃ **Ἀρχιερέας**. Ἦκανε ὑπακοή στήν εἰδική κλήσι τοῦ Πατέρα, πού ὀνομάζεται **εὐδοκία**.

• Ὡς Θεάνθρωπος ὁ Χριστός συνεχίζει στόν οὐρανὸ νά προσφέρῃ καί νά προσφέρεται γιά τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Θά εἶναι ὁ Ἀρχιερέας μας μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου. «Χριστός ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δέ καί ἐγεσθής, ὅς καί ἐστίν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὅς καί ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν» (Ρωμ. η' 34-35).

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κατά σάρκα καί κατά πνεῦμα

Ρωμ. η' 2-3

Ἐλευθερία ἐν Χριστῷ (στ. 2)

Όταν κάποιος εἶναι δεμένος στά πόδια, δύσκολα κάνει μερικά βήματα. Όταν ὅμως βρεθῆ κάποιος καί τοῦ λύση τά πόδια καί τόν ἐλευθερώση, τότε γρήγορα βαδίζει. Μπορεῖ καί ὕστερα βέβαια νά σκοντάψη ἢ νά βρεθῆ μπροστά σέ παγίδα, ἀλλ' ἔχει πλέον τή δυνατότητα καί νά βαδίζη καί νά προσέχη καί νά παρακάμψη τίς δυσκολίες καί νά σηκώνεται, ὅταν σκοντάψῃ. Τή δυνατότητα αὐτή ἀποκτήσαμε «ἐν Χριστῷ». Πρὶν ζούσαμε μέ τόν περιορισμό, δεμένοι καί ἀπό τήν ἁμαρτία καί ἀπό τό φόβο τοῦ Νόμου, πού ὠθοῦσε, ἀλλά δέν βοηθοῦσε. Τώρα μᾶς ἔλυσε τά πόδια ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Ἄνοιξε τό δρόμο τῆς πνευματικῆς πορείας. Τόν φώτισε μέ τό δικό Του παράδειγμα. Καί μπορούμε νά βαδίζουμε τό δρόμο τῆς σωτηρίας. Καί ἂν σκοντάψουμε, μπορούμε νά ἐγειρώμεθα.

Όλα αὐτά χάρι στήν ἀπολυτρωτική ἐπέμβασι τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Αὐτό τονίζεται στόν στίχο 2 τοῦ η' κεφαλαίου τῆς πρὸς Ρωμαίους: «Ὁ γάρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσε με ἀπό τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου» (στ. 2). Δηλαδή: Ἐξ αἰτίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος, πού δίνει ζωή, μέ ἐλευθέρωσε ἀπό τό νόμο τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου.

• Δέν κατακρίνομαι, δέν καταδικάζομαι, ὄχι διότι ἀποδείχτηκα ἀθῶος, ἀλλά διότι μέ ἐλευθέρωσε Ἐκεῖνος ἀπό τήν καταδίκη. Καί ἐπειδή ἡ προηγούμενη, πρὸ Χριστοῦ, ζωή εἶχε τή σφραγίδα τοῦ νόμου τῆς σαρκός καί εἶχε τή δυσοσμία τοῦ θανάτου, σέ ἀντιπαρολή ὁ Παῦλος προβάλλει τώρα τό γεμᾶτο χάρι

νόμο τοῦ πνεύματος καί τήν εὐωδία τῆς ζωῆς.

• Νόμος τοῦ πνεύματος. Ἐδῶ δέν πρόκειται γιά κανένα γραπτό ἢ προφορικό νόμο. Πρόκειται γιά τήν αὔρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά τό νέο πνεῦμα, πού κυριάρχησε στίς σχέσεις Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Ὁ «νόμος τοῦ πνεύματος» τοῦ χωρίου αὐτοῦ δέν ταυτίζεται μέ τόν «πνευματικόν νόμον» τοῦ χωρίου ζ' 14. Ὁ «πνευματικός» νόμος εἶναι γραπτό δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ τό «νόμον τοῦ Πνεύματος» τό ἴδιο τό Πνεῦμα τό Ἅγιο δίδεται στούς ἀνθρώπους.

• Ὁ ἀγώνας ἀπό δύσκολος ἕως ἀδύνατος, ἔγινε εὐκολος, ἀφοῦ καί μᾶς ἔλυσε ὁ Χριστός ἀπό τή σκλαβιά, ἀλλά καί μᾶς κορηγεῖ τό παντοδύναμο Πνεῦμα. Ὅσοι ζοῦν τήν ἐλευθερία τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καί ὅσοι ἔχουν πλοῦσια τή χάρι, αὐτοί διεξάγουν ἄνετα καί χαρούμενα τόν ἀγῶνα τοῦ πνεύματος.

Ὅπως ὁ Ἡρακλῆς νίκησε τή Λερναία Ὑδρα, κόβοντας καί καυτηριάζοντας τά πολλά κεφάλια τῆς, ἔτσι ὁ Χριστός νίκησε τό πολυκέφαλο θηρίο τῆς ἁμαρτίας καί μᾶς λευτέρωσε. Συνεχίζεται βέβαια ὁ ἀγώνας, ἀλλ' ὄχι μέ ἀκατανίκητο ἀντίπαλο οὔτε μέ ὄπλα ἀνίσχυρα. Καί ὁ ἐχθρός πλέον ἔχει ἀποδυναμωθῆ, ἀλλά καί τά ὄπλα «τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλά δυνατά τῷ Θεῷ» (Β' Κορ. 1' 4).

• Μᾶς ἐλευθέρωσε ὁ Θεός. Ὅπως στίς εὐχαριστίες του ὁ Παῦλος μνημόνευσε καί τόν Πατέρα καί τόν Υἱό ἰσότημα (ζ' 25), ἔτσι κι ἐδῶ, παρουσιάζοντας τήν ἀπελευθέρωσί μας ἀπό τήν τυραννία τῆς ἁμαρτίας, τιμᾶ καί τόν Υἱό καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Καί τά τρία Πρόσωπα τῆς Θεότητος συνεργοῦν στό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ

ανθρώπου. Τό υπογραμμίζει ο ιερός Χρυσόστομος: «*Ὅπερ αἰεὶ ποιεῖ, ἀπό τοῦ Υἱοῦ εἰς τό Πνεῦμα μεταβαίνων, ἀπό τοῦ Πνεύματος εἰς τόν Υἱόν καί τόν Πατέρα, καί τῆ Τριάδι πάντα τά παρ' ἡμῶν λογιζόμενος, τοῦτο καί ἐνταῦθα ἐργάζεται*» (Ε.Π.Ε. 17,150). Μετάφρασις: Ὁ Παῦλος, ὅπως πάντα, ἔτσι καί τώρα, μεταβαίνει ἀπό τόν Υἱό στό Ἅγιο Πνεῦμα, ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα στόν Υἱό καί στόν Πατέρα, ἀναθέτοντας τά πάντα στήν Ἁγία Τριάδα.

● Μᾶς ἐλευθέρωσε ὁ Θεός ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό θάνατο. Θυσιάστηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, γιά τή δική μας ἀπολύτρωσι. Ἀκριβοπληρωμένο τό δῶρο τῆς ἐλευθερίας. Δέν εἶναι νοητό νά τό παζαρεύουμε γιά κάποια νέα αἰχμαλωσία, γιά κάποια ἐξάρτησι ἁμαρτωλοῦ πάθους.

Ἡ ἁγία Σάρκα Του γιά τήν ἁμαρτωλή σάρκα μας (στ. 3)

Γιά νά γίνη τό ἀδύνατο δυνατό χρειάστηκε προσωπική ἐπέμβασις καί προσωπική θυσία. Ὅταν κάποιος στέλνῃ διάφορες βοήθειες καί ὁ ἀγῶνας δέν τελειώνῃ καί ὁ ἀντίπαλος δέν ἐξουδετερώνεται, ἀναγκάζεται νά ρίψῃ στόν ἀγῶνα τίς τελευταῖες του ἐφεδρεῖες... Αὐτό ἔκανε ὁ Θεός. Γιά ἐνίσχυσι τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶχε κυκλωθῆ ἀπό τή φωτιά τῆς ἁμαρτίας καί εἶχε γιά προοπτική του τό σκοτάδι τοῦ θανάτου, ἔστειλε προφήτες, ἔστειλε ἀγγέλους, ἔστειλε τό Νόμο Του. Τελικά ἔρριψε στόν ἀγῶνα τίς μεγάλες του ἐφεδρεῖες. Ἐφεδρεία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ Υἱός τῆς ἀγάπης, ἡ σάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου.

● Ἐστειλε τόν Υἱό Του ὁ Θεός Πατέρας. Τόν «ἔπεμψε». Καί πῶς Τόν «ἔπεμψε»; Ντυμένο μέ τήν ἀνθρώπινη σάρκα. Naί, ἴδια σάρκα, πού εἶχε τό πλάσμα, φόρεσε ὁ Πλάστης. Μόνο, πού στόν Πλάστη ἡ σάρκα δέν μποροῦσε νά εἶναι ἁμαρτωλή. Ἦταν ἁγία Σάρκα, ἀναμάρτητη. Εἶχε ὁμοιότητα μέ τή σάρκα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὄχι ταυτότητα.

Ἐνῶ ὡς Θεός ὁ Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, ἔχει πλήρη, τελεία ταυτότητα μέ τόν Πατέρα, ὡς ἄνθρωπος δέν ἔχει πλήρη ταυτότητα μέ τόν ἄνθρωπο. Ὡς πρὸς τή θεία φύσι δέν διαφέρει καθόλου μέ τόν Πατέρα· εἶναι ὁμοούσιος. Ὡς πρὸς τήν ἀνθρώπινη φύσι διαφέρει ἀπό

τούς ἀνθρώπους· εἶναι ὁμοίος, ὄχι ὁμοούσιος. Σέ τί διαφέρει; Ὡς πρὸς τήν ἁμαρτία.

● Τή μεγαλειώδη ἔκτακτη ἀποστολή τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τή γῆ, γιά νά καταστή τό ἀδύνατο, δυνατό, περιγράφει στόν ἐπόμενο στίχο ὁ Παῦλος: «*Τό γάρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεός τόν ἑαυτοῦ Υἱόν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκός ἁμαρτίας καί περί ἁμαρτίας, κατέκρινε τήν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί*» (στ. 3).

Δηλαδή: Ὁ νόμος, ὅπως ξέρομε, ἦταν ἀδύνατον νά ἐφαρμοσθῆ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας. Γι' αὐτό ὁ Θεός ἔστειλε στόν κόσμον τόν Υἱό Του, πού γιά νά νικήσῃ τήν ἁμαρτία πῆρε σάρκα ὅμοια μέ τήν δική μας τήν ἁμαρτωλή, χωρίς νά εἶναι ἁμαρτωλή. Μ' αὐτόν τόν τρόπο καταδίκασε τήν ἁμαρτία ἐκεῖ ἀκριβῶς πού αὐτή ἐκδηλώνεται.

● Ὁ ἀδύνατος, ὁ Δυνατός! Ὁ νόμος ἀποδείχτηκε ἀνίσχυρος ὄχι μόνο γιά τή δικαίωσι, ἀλλά καί γιά τήν πνευματική ἀνύψωσι τοῦ ἀνθρώπου. Λίγοι οἱ δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού ξεπέρασαν τά ὅρια τῆς πεζότητος καί ἔφτασαν σέ θαυμαστά ὕψη. Ἀλλά κι αὐτοί περίμεναν τήν ἀπολύτρωσι, πού θά ἐρχόταν ἀπό τόν Μεσσία. Καί ὁ Μεσσίας ἦλθε.

● Καλός ἦταν ὁ Νόμος, ἀλλ' εἶχε μπλοκαρισθῆ ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἀσθενής ὁ ἰατρός, πῶς ἀσθενής ὁ ἄρρωστος. Τό κακό ἔφτανε στό ἀνιάτο, στό ἀπροχώρητο. Ὁ Νόμος ἦταν ἀσθενής, καί διότι ἦταν ἀτελής, ἀλλά καί διότι περιοριζόταν στό διαγνωστικό στάδιο καί δέν μπορούσε νά προχωρήσῃ στό θεραπευτικό, ἀφοῦ τό φάρμακο ἀφέσεως ἁμαρτιῶν δέν διέθετε. Ὁ ἄνθρωπος, μέ τή σειρά του, ἦταν πῶς ἀσθενής, ἀφοῦ τό μικρόβιο τῆς ἁμαρτίας εἶχε ξαπλωθῆ παντοῦ. Ἐτσι τό πρόβλημα τῆς σωτηρίας ἦταν ἄλυτο.

● Τό βασιλόπουλο τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ Υἱός τοῦ βασιλέως Θεοῦ, ἐρχεται στή γῆ. Ἡ γυναίκα, ἡ ἀνθρώπινη, βασανίζεται ἀπό τούς τυράννους, ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό θάνατο, τά δύο ὄργανα τοῦ μισανθρώπου Διαβόλου. «*Εγώ εἶμαι ὁ Υἱός τῆς!*» φωνάζει ὁ Χριστός μέ τήν ἐνανθρώπησί Του. Γίνεται παιδί τῆς γῆς ὁ Υἱός τοῦ Οὐρανοῦ. Καί ὄχι μόνο λυτρώνει τήν ἀνθρωπότητα, ἀλλά καί τήν δοξάζει.

Τό πῶς θαυμαστό εἶναι, ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣ ΜΟΙ

Ψηλά τά χέρια!

Θταν κάποιος ληστής πηγαίνει σέ τράπεζα, φαινόμενο δυστυχώς σχεδόν καθημερινό στή σύγχρονη κοινωνία, προτείνει τό όπλο: «Ψηλά τά χέρια! Τά λεφτά σου ἤ τή ζωή σου!». Ποιός τότε τολμᾶ νά μή σηκώσει τά χέρια;

Ὁ θάνατος, ὁ μέγας ληστής, οὔτε κἄν σοῦ λείει «Τά λεφτά σου ἤ τή ζωή σου». Δέν σοῦ δίνει δυνατότητα ἐπιλογῆς. Ἄπ' εὐθείας τή ζωή σου ἀπαιτεῖ. Καί ὅλοι ὑψώνουμε τά χέρια καί παραδινόμαστε.

- Ἐνας δέν παραδόθηκε στό κράτος τοῦ θανάτου. Ἐκεῖνος, πού ὑψωσε τά χέρια πάνω στό Σταυρό. Ὁ Νικητής τοῦ θανάτου. Μόνο γι' Αὐτόν λέγεται ὁ νικητήριος ὕμνος: «Θανάτῳ θάνατον πατήσας».

- Ὅποιος ὑψώνει τά χέρια στόν Θεό μέ ἐλπίδα, αὐτός δέν ὑψώνει τά χέρια μέ φόβο στόν θάνατο. Δέν παραδίνεται στό θάνατο. Δέν φοβᾶται τό θάνατο. Καί πρό παντός, ὅποιος ὑψώνει τά χέρια στό Σταυρό, ὅποιος ἐκούσια πεθαίνει ὡς πρὸς

τήν ἁμαρτία, αὐτός παραδίνεται στό θάνατο. Ἄκουε μυστικά μέσα του τό γνωστό ἀσκητικό: «Ἄν πεθάνης, πρὶν πεθάνης, δέν θά πεθάνης, ὅταν πεθάνης».

- Ὅποιος διαλέγει τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ὅποιος ἀγόγγυστα συναναβαίνει μέ τόν Χριστό στό μονοπάτι τοῦ Γολγοθά, αὐτός παίρνει γιά δῶρο τήν Ἄναστασι. Γίνεται κοινωνός τῆς Ἀναστάσεως μόνο ὅποιος γίνεται κοινωνός τοῦ Πάθους. Τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ θερμότερος κήρυκας τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως: «Συνετάφημεν διά τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. στ' 4). Περιπατᾶμε ἀντάμα μέ τόν πόνο ἐδῶ, γιά νά χειραγωγούμεθα αἰώνια ἀπό τήν Ἀνάστασι.

- Σάν ἀντίφωνο στή φωνή τῆς σταυρωμένης καί ἀναστημένης Ἀγάπης τό μόνο πού σάν ἁμαρτωλοὶ μπορούμε νά κραυγιάσουμε, εἶναι ὁ λόγος τοῦ ληστή: «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου» (Λουκ. κγ' 42).

ἦλθε ντυμένος μέ τί στολή τοῦ ἀνθρώπου. Φόρεσε σάρκα, «ἐν ὁμοίωματι σαρκὸς ἁμαρτίας» (στ. 3). Ἡ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου εἶχε γίνει σάρκα ἁμαρτίας. Γι' αὐτό λέει ὁ Παῦλος, ὅτι ἡ σάρκα τοῦ Χριστοῦ ἦταν ὁμοίωμα τῆς σαρκὸς τῆς ἁμαρτίας. Δέν λέει ὁμοίωμα σαρκὸς, διότι ἡ σάρκα τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀληθινά ἀνθρώπινη σάρκα. Λέει ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας, διότι ἔμοιαζε ἐξωτερικά μέ τήν ἀνθρώπινη σάρκα, ἀλλά δέν εἶχε τό μικρόβιο, πού εἶχε προσβληθῆ ἡ ἀνθρώπινη σάρκα, δηλαδή, τήν ἁμαρτία. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στίς πρὸς Ἑβραίους, εἶναι «πεπειρασμένος κατά πάντα καθ' ὁμοίότητα, χωρὶς ἁμαρτίας» (Ἑβρ. δ' 15).

Χρησιμοποίησε ὁ Χριστός τί σάρκα, γιά νά πλήξῃ τήν ἁμαρτία τῆς σαρκὸς στή δική του σάρκα. Δέχτηκε νά σταυρωθῆ, γιά ν' ἀπαλλάξῃ τούς ἀνθρώπους ἀπό τί ζωή τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ πρ ο σ β ο λή τοῦ Διαβόλου εὔρισκε μέχρι τότε ἁμαρτωλοὺς. Εὐκόλα τούς ἐπληττε καί τούς ὠδηγοῦσε δεσμίους στό θάνατο. Συνάντησε ὅμως καί μία ἀνθρώπινη Σάρκα, πού δέν ἦταν ἁμαρτωλή. Δέν μπόρεσε νά τήν πλήξῃ μέ τά βέλη τῆς ἁμαρτίας. Παρέμεινε ἀναμάρτητος, ἀφοῦ ὁ Χριστός ὄχι ἀπλῶς ἦταν ἀναμάρτητος, ἀλλά δέν μπορούσε νά ἁμαρτίσῃ.

Δ. Γ. Α.

Κραυγές κολάσεως υπέρ των ἀμβλώσεων

Μόνο ζούγκλας νόμος δίνει τό δικαίωμα νά σφάζονται βρέφη. Καί μόνο θεωρητικοί δολοφόνοι ἀποκαλοῦν **δικαίωμα** τῆς γυναίκα νά σκοτώνη τό παιδί, πού κυφορεῖται μέσα της μέ τή διαδικασία τῆς **ἀμβλώσεως** (ἐκτρώσεως). Κουραστήκαμε ν' ἀκούμε τά ἐγκληματικά συνθήματα:

—*Ναί στό δικαίωμα τῆς γυναίκα νά διαχειρίζεται τό σῶμα της!*

—*Ναί στό δικαίωμα διακοπῆς τῆς κύησης μέ τά κοφτερά μαχαίρια τῶν ἐκτρωσιολόγων γιατρῶν!*

• *Ἐπί τέλους ὁμως ἀκούστηκε καί μία φωνή ἀπό ἐπίσημα χεῖλη, πού εἶπε πολύ ἤχηρά:*

—*Ὅχι στό θάνατο. Ναί στή ζωή!*

—*Ὅχι στή σφαγή. Ναί στή στοργή!*

• *Ἐπί τέλους τά ἀθῶα κυφορούμενα βρέφη (ζωντανά **ἔμβρυα**, ζωντανές ἀνθρώπινες ὑπάρξεις) βρῆκαν σπουδαία νομική ὑποστήριξι. Μέχρι τώρα, τουλάχιστον ἐδῶ στήν ἄλλοτε παιδομάνα Ἑλλάδα, στό ἄλλοτε χριστιανικό μας ἔθνος, καταδικάζονται στήν πύθια θανατική ποινή 300.000 χιλιάδες παδιά ἐτησίως χωρίς καμμία ὑποστήριξι, χωρίς **συνήγορο** ν' ἀγωνιστῆ γιά ν' ἀποτρέψη τή θανατική τους ποινή.*

• *Ἐπί τέλους βρέθηκε ὄχι ἀπλῶς ἓνας συνήγορος, ὄχι ἀπλῶς ἓνα τοπικό χαμηλοῦ βαθμοῦ δικαστήριον, γιά νά παλαίψη γιά τήν κατάργησι τῆς θανατικῆς ποινῆς στό ἀγέννητο παιδί, ἀλλά βρέθηκε **Ἀνώτατο Δικαστήριον**. Ὑψωσε μέ θάρρος τό ἀνάστημά του καί μέ ἀδιάσειστα νομικά ἐπιχειρήματα κατάργησε τό «δικαίωμα» στήν ἀμβλωσι. Πρόκειται γιά τό **Ἀνώτατο Δικαστήριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν**. Μέ τήν ἀπόφασί του (24 Ἰουνίου 2022) μέ ψήφους 6 ἔναντι 3, ἤρε τή νομική κάλυψι στό ἐγκλημα τῶν ἐκτρώσεων. Ἐπί τῆ βάσει τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, μποροῦν οἱ κατά τόπους Πολιτεῖες τῶν ΗΠΑ νά νομοθετοῦν καί νά θέ-*

τουν στό ἀντισυναγματικό περιθώριον τήν ἀμβλωσι.

• *Ὅπως ἦταν φυσικό ξεσηκώθηκε **θύελλα ἀντιδράσεων** κατά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Ὁ σύγχρονος Ἡρώδης «ταράχτηκε». Ἡ ἀπόφασι σημαίνει ἐλευθερία ζωῆς, καί ὄχι καταδικη θανάτου. Εἰδικό σχόλιο γιά τήν ἀπόφασι σημειώνει:*

«*Στίς Πολιτεῖες, στίς ὁποῖες ἔχουν ἀπαγορευθεῖ οἱ ἀμβλώσεις ἢ θά ἀπαγορευθοῦν σύντομα, κάθε ἀπώλεια ἐγκυμοσύνης ὕστερα ἀπό μία ἀρχική διακοπή θά μπορεῖ δυνάμει νά ἐρευνηθεῖ ὡς ἐγκλημα...*». Οἱ ὑποστηρικτές τῶν ἀμβλώσεων στήν Ἀμερική θεωροῦν τήν ἀπόφασι τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ὡς ὀπισθοδρόμησι! «*Γυρίζει - λένε - τήν Ἀμερική 50 χρόνια πίσω*».

• *Τό ἐγκλημα κατά τῶν ἀθῶων ἐμβρυακῶν ὑπάρξεων θεωρεῖται ἀπό τοῦς ὑπερμάχους τῶν ἀμβλώσεων ὡς... πρόοδος, ὡς... πολιτισμός, ὡς κατάκτησις... δικαιομάτων!*

Μηνύματα πολιτικῶν μας υπέρ τῶν ἀμβλώσεων

Μέ ἀφορμή τήν ἀπόφασι τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ **πολιτειακή καί πολιτική** ἐξουσία τῆς Πατρίδος μας, ἀντί νά χαροῦν, διότι ἐπί τέλους μία ἐπίσημη φωνή ὑποστήριξε τή ζωή τῶν παιδιῶν καί καταδίκασε τή σφαγή τους, ἔσπευσαν μέ ἤχηρά μηνύματα νά καταδικάσουν τήν ἀπόφασι τοῦ Ἀνωτάτου Νομικοῦ Ὁργάνου τῆς μεγαλύτερης χώρας τοῦ κόσμου. Παραθέτουμε χαρακτηριστικές φράσεις τῶν ὑπέρ τῶν ἐκτρώσεων θέσεων τους:

Αἰκατερίνη Σακελλαροπούλου, πρόεδρος Ἑλλ. Δημ.:

«*Ἡ ἀπόφασι τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ ἀνατρέπει τό δικαίωμα τῆς ἀμβλώσεως. Ἐκχωρεῖ μία κατάκτηση τῶν γυναικῶν στήν εὐχέρεια τοῦ νο-*

μοθέτη» (δηλαδή, ή γυναίκα έχει τό δικαίωμα νά σκοτώνη τό παιδί, ένω τό παιδί δέν έχει τό δικαίωμα νά ζήση!!!).

Κυριάκος Μητσοτάκης, πρωθυπουργός:

«Είμαι ειλικρινά προβληματισμένος σχετικά μέ τήν απόφαση του Άνωτάτου Δικαστηρίου των ΗΠΑ. Πρόκειται για ένα πισωγύρισμα όσον αφορά τά δικαιώματα τής γυναίκας» (δηλαδή, ή κατάργησις τής θανατικής ποινής σέ ανθρώπινες έμβρυακές ύπάρξεις είναι πισωγύρισμα!!!).

Άλέξης Τσίπρας, πρόεδρος ΣΥΡΙΖΑ:

«Καθήκον μας είναι νά σταθοῦμε εναντίον σ' αυτούς πού μᾶς φέρνουν πίσω σέ σκοτεινούς αιώνες. Τό δικαίωμα κάθε γυναίκας πάνω στό σῶμα της είναι άδιαπραγμάτευτο» (δηλαδή, τό σῶμα του κυοφορουμένου παιδιού ανήκει στή γυναίκα; Δέν είναι άλλος άνθρωπος τό έμβρυο;).

Νικ. Άνδρουλάκης, πρόεδρος ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Άλλαγής:

«Η απόφασις του Άνωτάτου Δικαστηρίου είναι μία κατά μέτωπον επίθεση στό δικαίωμα των γυναικών και μία άκόμη δραματική ύπενθύμιση, ότι σέ μία εποχή πού ή συντήρηση άντεπιτίθεται,

τίποτε δέν μπορεί νά θεωρεΐται δεδομένο» (δηλαδή, δικαίωμα των γυναικών είναι νά πετάνε τά παιδιά τους στό σκουπίδια!!!).

Βαρουφάκης:

«Λυσσαλέος πόλεμος εναντίον των γυναικών» (δηλαδή, όποιος ύποστηρίζει τά παιδιά, πολεμᾶ τίς γυναίκες!!!).

Δημ. Κουτσούμπας, γ.γ. ΚΚΕ:

«Δικαιώματα άντονόητα, άδιαπραγμάτευτα και κατακτημένα έδω και δεκαετίες, όπως τό δικαίωμα των γυναικών στην άμβλωση, τίθενται ύπό άμφισβήτηση» (φυσικά, δέν μπορεί νά διαπραγματευθῆ ή γυναίκα μέ τό μωρό πού έχει μέσα της! Τί νά του πῆ; Νά του ζητήση τήν άδεια νά τό προσφέρει στό σφαγείο τής έκτρώσεως;).

Εὐάγγ. Βενιζέλος:

«Πρόκειται για ιστορική άνατροπή. Για δραματική όπισθοχώρηση. Η ιστορία, προσωποποιημένη ως γυναίκα, θά τους τιμωρήσει» (δηλαδή, ή ιστορία τιμωρεΐ όσους είναι ύπέρ τής ζωής και βραβεύει όσους έξοντώνουν κατά βάρβαρο τρόπο άθώους!!!).

• Όσα και νά πουν οι λεγόμενοι ήγέτες μας, ή άμβλωση είναι «άδιαπραγμάτευτα» **φόνος**. Θλίψις δέ και στενοχωρία κατέχει τους Όρθοδόξους Έλληνες, πού αναγκάζονται νά βρίσκονται κάτω από ήγέτες, πού τό σκοτάδι τό λένε φῶς και πού δέν τους «καίγεται καρφή» για τό αίμα άθών παιδιών πού χύνεται καθημερινά ποτάμι, ούτε τους ενδιαφέρει τό αν οι άμβλώσεις είναι τό έγκλημα εκείνο, πού ίσοδυναμεί μέ τή χαριστική βολή για νά έξαφανισθῆ από τό χάρτη παντελῶς τό έθνος των Έλλήνων.

• Φυσικά οι χριστιανοί δέν πονάνε μόνο για τή μείωσι του πληθυσμού τής Ελλάδος. Πονάνε για τό μαζικό φονικό μέ θύματα έκατοντάδες χιλιάδες παιδιά. Πονάνε, κυρίως, γιατί παρά τά τόσα θρησκευτικά φῶτα και τίς τόσες λαμπάδες, σβήνουν οι έμψυχες λαμπάδες και πλουτίζουμε τήν κόλασι μέ άμέσους και έμέσους παιδοκτόνους.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «Ιωάννης ο Βαπτιστής»

Υπεύθυνος έκδόσεως: Άγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Άθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Έτησία συνδρομή:

Έσωτερικού 10 €. Κύπρου 20 €.

Έξωτερ.: Εύρώπης 20 €. Άμερικής: δολ. 25.

Καναδά και Άυστραλίας: δολλάρια 30.

Έπιταγές και έπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Άθήνα.

Σκότωσες χιμπατζή; Έγκληματίας! Σκότωσες έμβρυο; Πολιτισμένος!

Κάποτε μᾶς είχαν τρελάνει οἱ ἄθεοι ὑλιστές, ὅτι «ὁ ἄνθρωπος κατάγεται ἀπὸ τὸν πίθηκο»! Τώρα τὸν **πίθηκο** τὸν θεωροῦν (ὅπως πάντοτε ἦταν) ἄγριο ζῶο. Καὶ τὸν προστατεύουν σέ εἰδικὰ πάρκα, πού περιφράσσονται μέ ἠλεκτροφόρα σύρματα. Βέβαια κανέναν πίθηκο δέν εἶδαμε νά ἐξημερώνεται, νά ἔχη δυνατότητες σπουδῶν, νά φοιτᾷ σέ σχολεῖα καὶ κολλέγια! Ὅπως καὶ κανένα περιστατικό μεταμορφώσεως πιθήκου σέ ἄνθρωπο ἔχουμε ἀκούσει ποτέ. Τί νά πῆς στοὺς ὑποστηρικτές τῆς θεωρίας τῆς «ἐξελίξεως»; Ἄς μᾶς ἀπαντήσουν τουλάχιστον σέ τρία ἐρωτήματα:

- Τό **ἕνα**: Ἄν κάποτε ἔγινε ἡ μεγάλη ἐξελικτική ἐπανάσταση καὶ ὁ πίθηκος ἔγινε ἄνθρωπος, πότε ἀκριβῶς τοποθετεῖται αὐτή ἡ... ἱστορική στιγμή (για ἡ προῖστορία βέβαια μιλάνε οἱ «ἐξελικτικοί», δηλαδή γιά μυθολογία!);

- Τό **δεύτερο**: Καὶ ἂν σωματικά θά μπορούσε ἕνας πίθηκος νά ἐξελιχθῆ σέ ἀνθρώπινο σῶμα, ὁ **νοῦς** ποῦ βρέθηκε μέσα στόν ἄνθρωπο; Ὅπως ὅλοι γνωρίζουν, τὰ ζῶα δέν ἔχουν νοῦν, γιατί δέν ἔχουν ψυχή. Ἀκολουθοῦν ὑποχρεωτικά καὶ χωρίς ἐναλλαγές τὸν μονόδρομο τῶν **ἐνστίκτων**.

- Τό **τρίτο**: Ἄν ὑπῆρχε **φυσικός νόμος**, ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ μπορεῖ ἕνας πίθηκος νά γίνῃ ἄνθρωπος, γιατί αὐτός ὁ

νόμος δέν λειτουργεῖ καὶ σήμερα; Δηλαδή, γιατί καὶ σήμερα δέν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα μ' αὐτό τὸ νόμο (τὸν ἀνυπαρκτο!) νά δοῦμε ἕνα πίθηκο νά γίνεται ἄνθρωπος; Ὡς γνωστό, οἱ φυσικοὶ νόμοι τέθηκαν σέ λειτουργία ἀπὸ τὸν Δημιουργό γιά νά μὴ ἀποσύρονται κάποτε σέ ἀργία ἢ ἀνυπαρξία!

- Τό φοβερό εἶναι, ὅτι οἱ ὑλιστές σέβονται περισσότερο ἕνα **χιμπατζή**. Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει, ὅτι ἂν τοὺς προσφωνήσεις «*κύριε Γορίλα*» ἢ «*κύριε Χιμπατζή*», θά κολακευθοῦν ξεχωριστά! Ἰδιαίτερα ὁμως ἀγαποῦν τοὺς χιμπατζήδες. Ἡ μᾶλλον ὅλα τὰ ζῶα τὰ ἀγαποῦν καὶ τὰ φροντίζουν πολύ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Παράδειγμα χτυπητό:

Στό Ἄττικό Ζωολογικό Πάρκο στῆν Ἀθήνα ἕνας **χιμπατζής** στίς 26 Ἰουνίου ξέφυγε ἀπὸ τὸ κλουβί του. Οἱ φύλακες τὸν φοβήθηκαν, γιατί ἦταν πολύ ἐπιθετικός. Μὴ μπορώντας νά τὸν πιάσουν καὶ νά τὸν περιορίσουν, ἀναγκάστηκαν νά τὸν πυροβολήσουν. Τό ἄγριο ζῶο ψώφησε.

Μέχρις ἐδῶ τίποτε τὸ συνταρακτικό δέν ὑπάρχει. Ἄγριο ζῶο ἦταν, ἐπικίνδυνο γιά τῆ ζωὴ ἀνθρώπων, τελικά ψώφησε. Τό ὄντως συνταρακτικό καὶ **ἐξοργιστικό** εἶναι, ὅτι αὐτομάτως ξεσηκώθηκαν ὅλες οἱ **φιλοζωικές ὀργανώσεις** τῆς Ἑλλάδος. Διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις, ψηφίσματα, ἀνακοινώσεις..., ὅλα γιά ἕνα ἄγριο ζῶο! Καὶ ὅταν σέ μία μόνο ἡμέρα **800 περίπου ἀνθρώπινα βρέφη**, κυφορούμενα ἔμβρυα, ζωντανές ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, δο-

Προσφορά Χρυσόστομοῦ λεξικοῦ

Πνευματικό δῶρο σέ ὅσους ἀγαποῦν τοὺς ἁγίους Πατέρες.

- Στό Χρυσόστομο λεξικό (5 πολυτελεῖς τόμοι) βρίσκεις σύντομη περικοπὴ τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομου γιά κάθε λέξι (κείμενο, μετάφρασις καὶ περικοπή). Προσφέρεται στοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ, ἀντὶ γιά τὴν ἀρχικὴ τιμὴ τῶν 100 εὐρώ, στή μοναδικὴ τιμὴ τῶν 58 εὐρώ (συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ταχυδρομικά ἔξοδα).

- Παραγγελίες στά τηλέφ.: 2103212713 καὶ 2109765440.

λοφονοούνται με τις **άμβλώσεις**, πολτοποιούνται με άπάνθρωπο άπερίγραπτο τρόπο, δέν άκούγεται ούτε ένα «*Μή! Είναι άνθρωπος! Μή σκοτώνετε παιδάκια. Είναι άγγελούδια!*». Δέν χύνεται ούτε ένα **δάκρυ** για τό σφαγιασμό τών άθωτέρων άνθρωπίνων πλασμάτων.

- Ωστε, κύριοι όλων τών πολιτικών παρατάξεων, ένας χιμπατζής έχει μεγαλύτερη άξία από χιλιάδες παιδιά; Ωστε, κύριοι του Ύπουργείου Περιβάλλοντος, ξεχωριστή αγάπη θά δείξετε για τήν τύχη τών χιμπατζήδων, και δέν σάς ένδιαφέρει, ότι όλο τό περιβάλλον πλημμύρισε από τό **αίμα τών άθώων**, τών άγεννήτων παιδιών;

- Όσοι πάνω από τόν άνθρωπο βάζετε ένα σκυλάκι, ένα γατάκι, ένα χιμπατζή, μήπως όντως έχετε πιστεύσει, ότι δέν είστε άνθρωποι, άλλ' είστε **χιμπατζήδες**, και μάλιστα άγριοι;

Μέτρα για τίς έγκύους

Αέν είναι εύκολο νά μλήσει κανείς για τίς άμβλώσεις χωρίς ή συζήτηση νά οδηγηθεί σε πώλωση. Όστόσο, στίς ήμέρες μας, με άφορμή τίς πρόσφατες νομοθετικές άλλαγές στίς ΗΠΑ, βλέπουμε νά προβάλλεται στά μέσα έννημέρωσης σχεδόν άποκλειστικά ή μία πλευρά. Χωρίς καμμία διάθεση πολεμικής άντιπαράθεσης ή ήθικολογίας, άς μου έπιτραπεί νά κάνω μιά-δυό παρατηρήσεις με καθαρά **ιατρικά μάτια**.

- Όλα τά φάρμακα πού κυκλοφορούν άναγράφουν στό πληροφοριακό έντυπο πού τά συνοδεύει, αν είναι άσφαλ ή επικίνδυνα για χρήση στή διάρκεια τής **έγκυμοσύνης**. Η άνεξέλεγκτη χορήγηση φαρμάκων σε έγκυο γυναίκα πού καταλήγει σε βλάβη στό κυοφορούμενο βρέφος, άποτελεί βαρεία ιατρική άμέλεια και συνεπάγεται σοβαρές ποινικές ευθύνες.

- Σέ κάθε άκτινολογικό ή πυρηνικό εργαστήριο ύπάρχουν προειδοποιητικές

πινακίδες για τίς γυναίκες πού μπορεί νά είναι έγκυοι, ώστε νά άποφευχθεί κίνδυνος από έκθεση του **κυοφορούμενου βρέφους** σε άκτινοβολία.

- Και γενικά, από ιατρικής πλευράς, σε όλη τή διάρκεια τής κύησης συνιστάται στίς έγκύους νά άποφεύγουν φάρμακα, άλκοολ, κάπνισμα, λοιμώξεις ή άλλες καταστάσεις και ένέργειες δυνητικά επικίνδυνες για τό πλάσμα πού κυοφορείται. Άκόμη και πριν από τήν κύηση, συχνά οί **ύποψήφιοι γονείς**, και ειδικά οί μητέρες, συμβουλευονται τούς γιατρούς για τό τί πρέπει νά προσέξουν ή πώς νά ρυθμίσουν τυχόν προβλήματα στήν έγκυμοσύνη πού επιδιώκουν.

- Όλα τά προηγούμενα άναφέρονται σε ένδεχομένους κινδύνους και σε προστασία τής υγείας και τήν άρτιμέλεια όχι τής έγκυου, αλλά του **κνήματος**.

- Και έδω άνακύπτει αυτόματα τό καιριο έρώτημα: Άν αυτό πού θέλουμε πάση θυσία νά προστατεύσουμε δέν είναι άνθρώπινη ζωή, γιατί παίρνουμε όλες αυτές τίς προφυλάξεις; Και αν είναι άνθρώπινη ζωή, μπορούμε νά τήν ματαιώνουμε κατά βούληση;

Άντώνης Παπαγιάννης
Ίατρος

Θεσσαλονίκη

(έφημερίδα «Καθημερινή», 12.7.22).

Όσοι μπορούν, άς στείλουν τά 10 ευρώ και για τό 2022

Οί φίλοι άναγνώστες άς στείλουν τή συνδρομή (10 ευρώ) και για τό έτος 2022.

- Στο λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στο λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνση: «**Βαπτιστής**», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Άθήνα.

- Του έξωτερικού τό έμβασμα στό όνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξη Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.